

Plötsligt skrek kvinnan till:

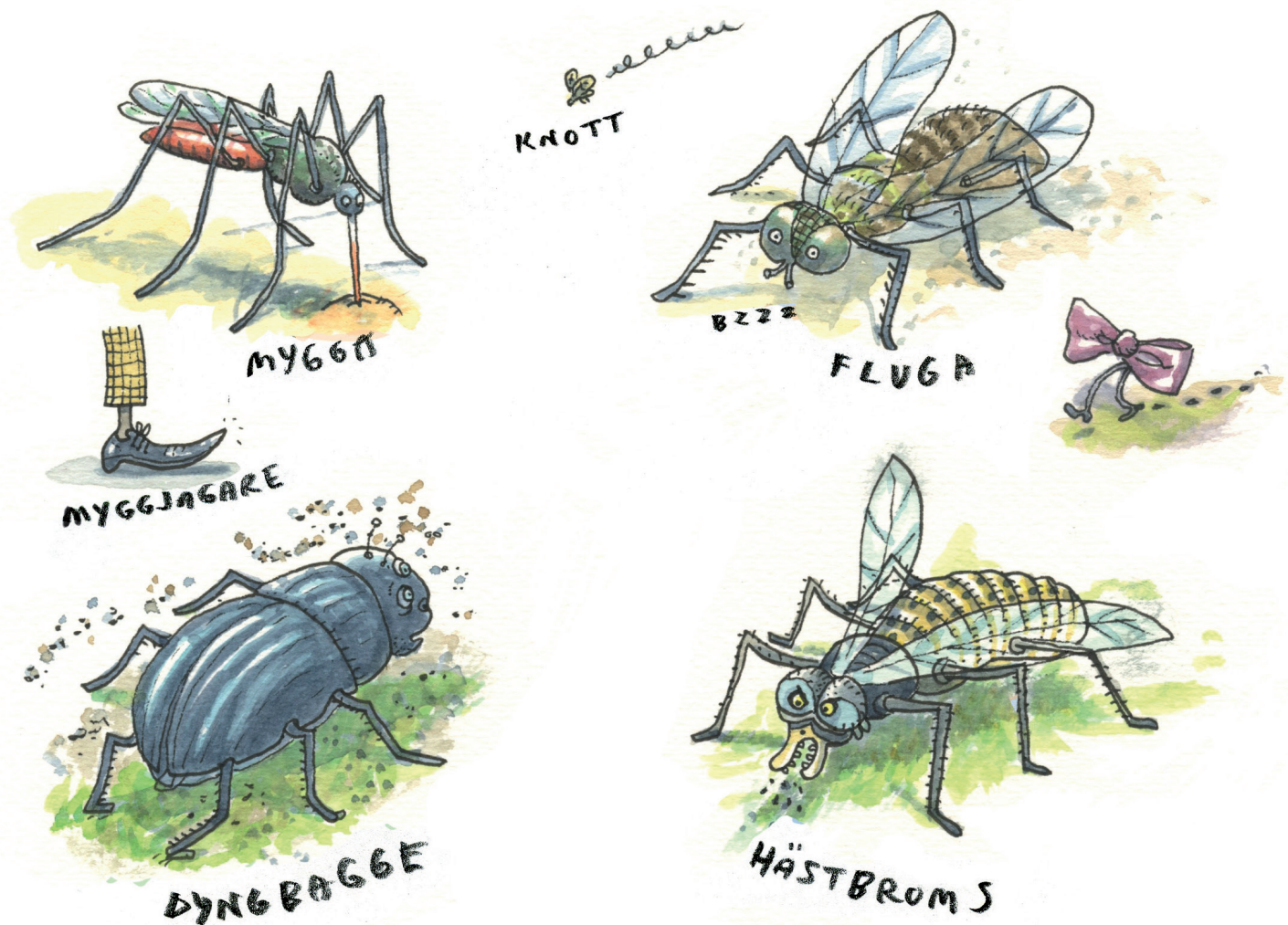
– Men titta här! Här finns det jättemånga!

Då rusade även husse fram till bajshögen.

– Vad är det för något? undrade han

– Det är dyngbagg. Här trivs de bra! svarade kvinnan.

– Hur kan nån vilja bo i en bajshög i hela sitt liv? viskade jag till Elvira och hon skrattade igen.

Jag hade sett de där svarta små krypen förut, men aldrig tänkt på dem. Jag gillar inte insekter. Tänk alla otäcka myggor och knott som bits och sticks så att det gör ont och kliar. Flugor är ju inte heller så roliga. De surrar och snurrar omkring överallt så att det kittlas och killas. Men allra värst är nog de stora otäckingarna. Broomsarna. Aj, vad deras bitt kan göra ont. Men de här dyngbaggarna är visst viktiga förklarade husse. De bryter ner vårt bajs så att det blir bra för jorden. Och då växer gräset bra och jag kan äta mig mätt och mjölka mycket. Så de kanske inte är så dumma de där skalbaggar-na. Men inte skulle jag vilja byta med dem och bo i bajs.